Dosar nr.1-25140147-05-21rji-10112025

Prima instanţă: Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Leonid Turculeț

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul

D E C I Z I E
în numele Legii

20 ianuarie 2026 **municipiul Cahul**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Cahul
în componenţa:
Președintelui completului de judecată, judecător **Inga GORLENCO**
Judecător **Andrei SCRIPCENCO**
judecător **Evgheni BANCOV**

judecând în lipsa părților, în ordine de recurs, recursurile declarate de administrația Penitenciarului nr.5 Cahul și de către condamnatul Gaidarji Dmitri împotriva Încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 29 octombrie 2025, pronunțată în cauză la plîngerea condamnatului Gaidarji Dmitri împotriva Administrației Penitenciarului nr.5 Cahul,

Analizând argumentele de fapt și de drept invocate în cererea de recurs, materialele administrate la dosar, Completul de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La data de 02 octombrie 2025, în judecătoria Cahul, sediul Central a fost înregistrată spre examinare cererea înaintată de condamnatul Gaidarji Dmitri împotriva Administrației Penitenciarului nr.5 Cahul.

În motivarea plângerii a invocat că, la data de 08 septembrie 2025, s-a adresat în scris Administrației Instituției Penitenciare nr. 5 Cahul, solicitând transmiterea unei plângeri către Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO). Cererea a fost înregistrată în Penitenciarul nr.5 Cahul sub nr. G423/25 din 08.09.2025. La cerere a fost anexat formularul de plângere pentru sesizarea CtEDO (Curtea Europeană a Drepturilor Omului) și copiile deciziilor judecătorești necesare. Motivul acestei sesizări a fost insuficiența mijloacelor financiare în contul său, precum și necesitatea respectării termenelor pentru depunerea plângerii la CtEDO. De asemenea, în cerere a menționat inițial că această acțiune este prevăzută de articolul 8 din Convenție și de articolul 210^1 din Codul de executare.

La data 08 septembrie 2025, în scris, cu text de mână, angajații Penitenciarului nr.5 Cahul, secția financiară, au menționat în cererea sa că nu sunt fonduri disponibile.

Ulterior, la data de 09 septembrie 2025, administrația Penitenciarului nr.5 Cahul a emis un răspuns la cererea sa nr. 6/G-423, prin care i-au returnat materialele adresate CtEDO, refuzând astfel, în esență, să trimită această corespondență poștală către CtEDO. În același timp, i-au comunicat că are dreptul să efectueze această acțiune pe cont propriu.

Face trimitere la prevederea articolul 210[1] Codul de executare care tratează dreptul la depunerea de petiții și măsurile de asigurare a acestui drept. Conform alineatului (2) al acestui articol, *cheltuielile necesare pentru exercitarea de către condamnați a dreptului de a depune petiții sunt suportate de petiționar. Totuși, în cazul deținuților adulți care nu dispun de mijloace financiare din motive care nu le pot fi imputate, precum și în cazul deținuților minori, cheltuielile respective sunt acoperite din bugetul instituției penitenciare.*

Mai indică în plîngere că prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 1298-XII din 24 iulie 1997, Republica Moldova a aderat la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului.

În privința acestor fapte, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) s-a pronunțat în mod repetat și a subliniat următoarele: Într-adevăr, conform articolului 8 din Convenție, statele nu sunt obligate să plătească toate cheltuielile poștale ale deținuților, așa cum s-a subliniat în cazul Boyle împotriva Regatului Unit (§§ 56–58). Cu toate acestea, acest aspect trebuie examinat individual, deoarece o întârziere serioasă a corespondenței din cauza lipsei de fonduri a deținutului poate ridica probleme. Curtea a stabilit următoarele: Refuzul administrației închisorii de a oferi unui deținut fără mijloace financiare rechizitele necesare (plicuri, timbre, hârtie) pentru a coresponda cu Curtea de la Strasbourg poate constitui o nerespectare de către statul pârât a obligației sale pozitive de a asigura exercitarea efectivă a dreptului la respectarea corespondenței (Cotleț împotriva României, §§ 59 și 65). Dacă solicitantul nu are fonduri, administrația trebuie să-i furnizeze materialele necesare, în special timbre, pentru corespondența cu Curtea (Gagiu împotriva României, §§ 91–92). Părțile contractante ale Convenției s-au obligat să se asigure că autoritățile lor „în niciun fel" nu împiedică exercitarea efectivă a dreptului de a se adresa Curții. Este crucial ca solicitanții să poată comunica liber cu Curtea, iar autoritățile să nu-i descurajeze sau să exercite presiuni asupra lor pentru a-i face să-și retragă plângerile (Ilașcu și alții împotriva Moldovei și Rusiei, § 480; Cotleț împotriva României, § 69). Refuzul de a transmite corespondența unui solicitant, care are impact asupra respectării termenului de patru luni, reprezintă un exemplu tipic de obstrucționare a exercitării efective a dreptului de a depune o plângere la Curte (Kornakovs împotriva Letoniei, § 166). Argumentele prezentate demonstrează că inacțiunea instituției de stat a Republicii Moldova a condus la neîndeplinirea obligațiilor sale pozitive conform normelor Convenției care reglementează art. 8, ceea ce a dus la o încălcare a drepturilor sale garantate de art. 8 din Convenție (CEDO), și anume încălcarea dreptului la corespondență la adresarea către CtEDO.

Indică că pentru examinarea obiectivă a acestui caz, este necesară solicitarea tuturor materialelor aferente de la Administrația Penitenciarului nr.5 Cahul, pentru ședința de judecată stabilită de instanță.

Referitor la acordarea asistenței juridice garantate de stat, pentru exercitarea deplină a dreptului la apărare garantat de art. 6 din Convenție, în cazul respingerii cererilor sale la nivel național, solicită ca apărătorul desemnat să depună o plângere la CtEDO în interesele sale, ceea ce va constitui o dovadă a apărării juridice calificate a intereselor sale. Argumentele prezentate demonstrează că Administrația nu respectă drepturile deținuților garantate de art. 8 din Convenție (CEDO) și de art. 210[1] alin. (2) din Codul de executare, adică dreptul la corespondență. Aceasta în ciuda faptului că statul, ca parte la Convenție, și-a asumat obligații pozitive pentru respectarea acestor drepturi. Suplimentar invocă art. 29 alin. (4) Codul de procedură penală, art. 6, art. 8 și art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO).

Solicită admiterea cererii spre examinare, numirea un apărător, din oficiu, pentru a-i apăra drepturile, a contesta hotărârile judecătorești și, dacă este necesar, a depune o plângere la

CtEDO; să fie examinat sub toate aspectele circumstanțele cazului și să fie emisă o hotărâre prin care să se constate încălcarea drepturilor sale garantate de art. 8 din Convenție (CEDO), a dreptului la corespondență la adresarea către CtEDO, de către Administrația Penitenciarului nr.5 Cahul, în legătură cu episodul din data de 08.09.2025; să fie emisă o hotărâre în limba rusă, pe care o posedă cu admiterea cererii în întregime.

Poziția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 29 octombrie 2025, s-a admis parțial plîngerea depusă de Gaidarji Dmitri împotriva acțiunilor Administrației Penitenciarului nr. 5 Cahul.

S-a constatat omisiunea Penitenciarului nr. 5 Cahul de a asigura exercitarea dreptului la petiționare a condamnatului Gaidarji Dmitri cu ocazia examinării cererii G-423 din 08.09.2025.

În rest, plîngerea depusă s-a respins ca neîntemeiată.

Recursul din numele administrației Penitenciarului nr. 5 Cahul.

La 30 octombrie 2025, administrația Penitenciarului nr. 5 Cahul, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 29 octombrie 2025, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă cererea condamnatului Gaidarji Dmitri.

În argumentarea poziției sale, a menționat că, la data solicitării către Administrația Penitenciarului nr. 5 Cahul - data de 08 septembrie 2025, condamnatul nu dispunea de bani pe contul său de peculiu, însă menționează faptul că la data de 27 iunie 2025 contul condamnatului a fost suplinit cu 500 de lei, din ce rezultă că în ultimele 3 luni până la data adresării, acesta a dispus de surse financiare şi drepturile acestuia nu i-au fost încălcate, iar răspunsul Penitenciarului nr.5 a fost unul justificat cu respectarea prevederilor legale.

Reieşind din cele expuse, consideră că judecătorul de instrucție a examinat în ansamblu formal cauza, în lipsa unei analize complete şi aprecieri obiective a aspectelor de fapt şi de drept, și sub toate aspectele împrejurărilor cazului, fapt ce denotă netemeinicia încheierii judecătorului de instrucție bazată exclusiv pe alegațiile condamnatului.

Consideră că, instanța eronat a interpretat circumstanțele cazului și a constatat că a existat o încălcare a drepturilor condamnatului fără a ține cont de faptele și dovezile prezentate de penitenciar, iar ca urmare, încheierea a fost emisă fără a lua în considerare termenele şi reglementările interne care guvernează activitatea instituției penitenciare.

Solicită ca plângerea condamnatului Gaidarji Dmitri să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

Recursul din numele condamnatului Gaidarji Dmitri.

La data de 04 noiembrie 2025 condamnatul Gaidarji Dmitri a declarat recurs, prin care a solicitat primirea în procedură a cererii de recurs, casarea încheierii Judecătoriei Cahul, sediul central din 29 octombrie 2025, pronunțarea unei noi hotărâri prin care, să fie constată încălcarea drepturilor sale garantate de art.8 CEDO, dreptul la corespondență la adresarea la CEDO de către Administrația Penitenciarului nr.5 Cahul.

În motivarea recursului a menționat că, la data de 08 septembrie 2025, s-a adresat cu cerere scrisă în adresa Administrației Penitenciarului nr. 5 Cahul, cu cerința de a expedia corespondența poştală (Plicul), din contul Penitenciarului, în adresa Curții Europene privind Drepturile Omului. Cererea a fost înregistrată sub nr. G-423/25 din 08 septembrie 2025.

Motivul acestei adresări, a fost insuficiența mijloacelor băneşti la contul de peculiu cît și respectarea termenilor de depunere a plângerii la CEDO. Tot în cerere, a indicat, că acest drept este prevăzut de art. 8 al Convenției.

La data de 08 septembrie 2025, în formă scrisă, cu scris orograf, colaboratorii Penitenciarului nr. 5 Cahul din cadrul secției financiare, l-au informat despre lipsa mijloacele băneşti și i-au restituit formularul cu anexele. La data de 09 septembrie 2025, Administrația Penitenciarului nr. 5 Cahul, i-a eliberat răspuns din care rezultă că a fost refuzat în expedierea corespondenței poştale în adresa CEDO și i s-a explicat că are dreptul să expedieze corespondența, de sine stătător.

Adaugă în recurs faptul că, în ședința de judecată, reprezentantul Administrației Penitenciarului nr. 5 Cahul, a invocat prevederile Ordinului Directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor din 10.04.2024 cu nr. 210, însă acest Ordinul nu poate fi mai presus de art. 8 al Convenției şi art. 210^1 Cod de executare. Or, în sistemul legislativ prevalează principiul supremației legii.

Consideră că Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 29.10.2025, prin care au fost parțial admise cerințele sale, nu poate garanta realizarea în continuare a drepturilor sale civile, care au fost în mod evident încălcate şi nici restabilirea acestor drepturi.

Invocă că de către prima instanță, a fost omis faptul că din cauza neglijenței reprezentanților Penitenciarului nr. 5 Cahul, a fost încălcat termenul depunerii plângerii la CEDO, care constituie 4 luni. În legătură cu aceasta, admiterea parțială a plîngerii sale, nu îi oferă posibilitatea de adresare în instanța de judecată pentru recuperarea drepturilor încălcate.

Conform Hotărârii Parlamentului RM nr. 1298-XII din 24 iulie 1997, Republica Moldova s-a alăturat la Convenția Europeană privind Drepturile Omului şi a Libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950. Astfel, Republica Moldova şi-a asumat toate cerințele şi normele Convenţiei.

În privința faptelor date CEDO de mai multe ori s-a expus și a menționat următoarele: Articolul 8 al Convenției nu presupune că statele trebuie să acopere toate cheltuielile pentru întreaga corespondență trimisă de persoanele condamnate („Boyle împotriva Regatului Unit" (Boyle and Rice v. the United Kingdom), §§ 56–58) hotărârea din 27 aprilie 1988, Series A nr. 131.

Totuși, acest aspect trebuie analizat individual, deoarece pot apărea situații în care lipsa de fonduri face ca o persoană deținută să fie serios împiedicată în exercitarea drepturilor sale la corespondenţă.

Astfel, Curtea a statuat: Refuzul administrației penitenciare de a oferi solicitantului, care nu dispune de mijloace pentru a cumpăra rechizite, timbre şi hârtie albă pentru corespondența cu Curtea de la Strasbourg, poate semnifica neîndeplinirea obligației pozitive a statului-pârât de a asigura respectarea efectivă a dreptului la respectarea corespondenței („Cotlet împotriva României" (Cotlet v. Romania), §§ 59 şi 65) cauza nr. 38565/97, hotărârea din 3 iunie 2003.

Dacă solicitantul nu are niciun fel de mijloace, atunci administrația trebuie să-i asigure rechizitele necesare, în special timbrele pentru corespondență cu Curtea („Gagiu împotriva României" (Gagiu v. Romania), §§ 91-92) cauza nr. 63258/00, hotărârea din 24 februarie 2009. Statele părți la Convenție sunt obligate să se asigure că autoritățile publice nu împiedică exercitarea efectivă a dreptului de a sesiza Curtea.

În consecință, este important ca solicitanții potențiali să se poată adresa Curții liber, iar autoritățile să nu interpreteze şi să nu îndeplinească obligațiile ce decurg din Convenție într-un mod care ar priva indivizii de dreptul de a beneficia de protecția prevăzută de Convenție sau care i-ar împiedica să o facă - aceasta fiind, de altfel, una dintre intențiile reformei Comitetului de Miniştri, care avea scopul de a facilita depunerea plângerilor (Ilaşcu şi alții împotriva Moldovei

şi Rusiei (Ilaşcu and Others v. Moldova and Russia), §480-ECHR 2004-VII; „Cotlet împotriva României" (Cotlet v. Romania), §§ 59 şi 65; hotărârea din 3 iunie 2003).

Refuzul repetat de a furniza timbre pentru corespondență timp de patru luni constituie un exemplu clar de împiedicare a exercitării efective a dreptului de a depune plângeri la CEDO („Kornakovs împotriva Letoniei" (Kornakovs v. Latvia), § 166) cauza nr. 61005/00, hotărârea din 15 iunie 2006.

Susține că, argumentele prezentate arată că inacţiunea administrației instituției penitenciare din Republica Moldova a dus la neîndeplinirea obligațiilor pozitive privind respectarea normelor Convenției prevăzute de art. 8 al Convenției, ceea ce în final a dus la încălcarea drepturilor sale garantate de art. 8 al Convenției (CEDO) şi anume încălcarea dreptului la corespondență la adresarea către CEDO. Argumentele expuse demonstrează că Administrația Instituției Corecţionale nu respectă drepturile persoanelor deținute garantate de art. 8 al Convenției (CEDO) şi de art. 210¹ alin. (2) al Codului de Executare al RM, dreptul la corespondență. Contrar obligațiilor, statul participant la Convenţie şi-a asumat obligația pozitivă de a asigura respectarea acestor drepturi.

Termenul de exercitarea căii de atac.

Potrivit art. 472 Cod de procedură penală *încheierea instanței privind soluționarea chestiunilor referitor la executarea hotărârilor judecătoreşti poate fi atacată de către persoanele interesate, în termen de 15 zile, cu recurs care se judecă conform prevederilor titlului II cap. IV secț. a 2-a§2 din Partea specială*.

Iar, conform art. 439 alin.(1) Cod de procedură penală, *termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii*.

Lucrările dosarului denotă că, prima instanță a pronunțat încheierea judecătorească în ședința de judecată din 29 octombrie 2025 în prezența avocatului Balan Alexandru și a reprezentantului Penitenciarului nr. 5 Cahul.

Încheierea judecătorească a fost primită în aceeași zi de către reprezentantul administrației Penitenciarului nr.5 Cahul și de către avocatul Balan Alexandru, fapt confirmat prin recipisa din 29 octombrie 2025, iar condamnatului Gaidarji Dmitri actul judecătoresc i-a fost expediat prin intermediul Poșta Moldovei la 03 noiembrie 2025, fiind tradusă în limba rusă. Date cu privire la recepționarea actului contestat, lipsesc la materialele dosarului.

Administrația Penitenciarului nr.5 Cahul a înregistrat cererea de recurs la data de 30 octombrie 2025, condamnatul Gaidarji Dmitri la 03 noiembrie 2025.

Astfel, se atestă respectarea termenul pentru exercitarea căii de atac recursul.

Procedura în fața instanței de recurs.

Conform art. 447 alin.(1) Cod de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces*.

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe.

În contextul normei citate, instanța de recurs a examinat recursul în absența părților în baza materialelor din dosar.

Aprecierea instanței de recurs.

Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Cahul consideră necesar de a admite recursul declarat de condamnatul Gaidarji Dmitri și recursul declarat de administrația Penitenciarului nr. 5 Cahul, casarea încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central

din 29 octombrie 2025, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Judecătoria Cahul, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Astfel, pentru a elucida aspectele abordate în cererea de recurs, Completul de judecată invocă legislaţia pertinentă cazului şi motivele expuse mai jos.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 2 lit. d) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanţa admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs.*

Potrivit prevederilor art. 448 Cod de procedură penală, (1) *Judecînd recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. (2) Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

Potrivit prevederilor art. 473[1] Cod de procedură penală, *(1) Împotriva actelor organului care pune în executare hotărîrea judecătorească de condamnare privativă de libertate (închisoare, detenţiune pe viaţă), condamnatul, precum şi alte persoane ale căror drepturi şi interese legitime au fost încălcate de aceste organe pot declara plîngere judecătorului de instrucţie din instanţa în a cărei rază teritorială se află organul respectiv, în termen de 30 de zile de la data comunicării sau de la data la care a luat cunoştinţă de actul respectiv, cu excepţiile prevăzute de Codul de executare. (2) Soluţionarea plîngerii împotriva actelor organului care pune în executare hotărîrea judecătorească de condamnare privativă de libertate are loc conform prevederilor art.471. Încheierea privind soluţionarea plîngerii poate fi atacată în conformitate cu prevederile art.472.*

Completul de judecată, consideră că în urma examinării cauzei, prima instanță nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru justa soluționare a cauzei, adoptând o soluție eronată, din următoarele considerente.

Potrivit art. 210 alin. (1) Cod de executare *condamnatul are dreptul să primească şi să expedieze din cont propriu, scrisori, telegrame şi petiţii fără a se limita numărul lor în modul şi în condiţiile stabilite de prezentul cod şi de Statutul executării pedepsei de către condamnaţi.*

Aceleaşi drepturi ale condamnatului sunt prevăzute şi în art. 87 al Statutului executării pedepsei de către condamnaţi, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26.05.2006.

Din materialele prezentate, reține instanța că, la 08 septembrie 2025 condamnatul Gaidarji Dmitri a depus în adresa administrației Penitenciarului nr.5 Cahul cerere, prin care a solicitat, în temeiul art. 201[1] Cod de executare și art. 8 CEDO, expedierea corespondenței către CEDO din contul Penitenciarului, din motivul insuficienței mijloacelor bănești pe contul său. Din analiza conținutului cererii, **condamnatul nu indică la anexă**. (f.d. 11).

Potrivit răspunsului Penitenciarului nr. 5 Cahul, în urma examinării cererii, la 09 septembrie 2025, directorul Penitenciarului nr.5 Cahul i-a răspuns condamnatului Gaidarji Dmitri, că „*…deşi contul personal de peculium nu deține mijloace bănești la data examinării, nu sunt îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de lege și de actele normative, iar legislația nu prevede posibilitatea expedierii plîngerii din contul instituției penitenciare în absența acestora. În consecință, solicitarea dumneavoastră nu poate fi admisă….*”

În dezacord cu răspunsului Penitenciarului nr. 5 Cahul, la data de 02 octombrie 2025, prin intermediul SEDP al Judecătoriei Cahul sediul Central a parvenit plângerea condamnatului Gaidarji Dmitri împotriva Administrației Penitenciarului nr. 5 Cahul.

Examinând materialele dosarului și argumentele judecătorului de instrucție la adoptarea încheierii recurate, Completul de judecată relevă, că judecătorul de instrucție a încălcat normele de drept material și în consecință se impune casarea încheierii.

Lecturînd actele cauzei și încheierea Judecătoriei Cahul, sediul central din 29 octombrie 2025, Completul de judecată constată că, deși condamnatul face trimitere la dreptul de a expedia corespondența (plic), către Curtea Europeană a Drepturilor Omului din contul Penitenciarului și deși judecătorul de instrucție a constatat omisiunea Penitenciarului nr. 5 Cahul de a asigura exercitarea dreptului la petiționare a condamnatului Gaidarji Dmitri cu ocazia examinării cererii G-423/25 din 08 septembrie 2025, totuși **nu rezultă** faptul că judecătorul de instrucție **a constatat existența nemijlocit a plîngerii adresate către Curtea Europeană a Drepturilor Omului,** care presupune un formular de cerere însoțit de toate informațiile și copiile documentelor în anexă.

Completul de judecată notează că depunerea plângerii la CEDO nu este o corespondență privată, ci este o relație cu o autoritate judiciară internațională, jurisdicția căreia este recunoscută (ratificată) de Republica Moldova. La plângere nu a fost depusă nici o copie a vreunui act, ce ar confirma existența reală a corespondenței condamnatului Gaidarji Dmitri către CEDO și că în presupusa plângere la CEDO ca pârât ar figura Republica Moldova, iar acest moment nu a fost nici constatat de către judecătorul de instrucție în cursul examinării plîngerii.

Astfel, pînă a constata dacă a fost încălcat dreptul condamnatului la corespondenţă, urmează a fi stabilit existența nemijlocită a plîngerii adresate către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, ceea ce nu a fost elucidat în prezenta speță. Or, din analiza cererii din data de 08 septembrie 2025, deși condamnatul face trimitere la faptul că anexează formularul plîngerii către CEDO, ultimul nu anexează plicul sau formularul plîngerii sale.

Analizând constatările judecătorului de instrucție în coraport cu probele administrate la caz, Completul de judecată consideră ca fiind pripită soluția judecătorului de instrucție privind admiterea parțială a plîngerii condamnatului și omisiunea Penitenciarului nr. 5 Cahul de a asigura exercitarea dreptului la petiționare a condamnatului Gaidarji Dmitri cu ocazia examinării cererii G-423/25 din 08 septembrie 2025.

Astfel, judecătorul de instrucție, examinând motivele invocate în plîngere, era obligat să verifice cauza sub toate aspectele, să analizeze probatoriul administrat, inclusiv legalitatea acestuia, să cerceteze aspectele de fapt şi conformitatea lor cu motivele de drept invocate şi să ofere o soluție argumentată și motivată temeinic.

În conformitate cu jurisprudența, CtEDO, motivarea unei hotărâri nu este o problemă de volum, ci una de esenţă, de conţinut, urmând a fi clară, concisă şi concretă, în concordanţă cu probele şi actele din dosar, asigurând o garanţie pentru părţi în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, precum şi singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a se putea exercita controlul judiciar, circumscriindu-se astfel noţiunii de proces echitabil în condiţiile prevăzute de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Or, în mod necesar, o hotărâre judecătorească trebuie să cuprindă în motivarea sa argumentele pro şi contra care au format, în fapt şi de drept, convingerea instanţei cu privire la soluţia pronunţată, argumente care în mod necesar, trebuie să se raporteze pe de o parte, la susţinerile şi părerile părţilor, iar pe de altă parte, la dispoziţiile legale aplicabile cazului din speţă.

La o nouă examinare a cauzei, instanța urmează să țină cont de cele menționate în prezenta decizie, întru excluderea repetării erorilor admise, dispunând examinarea ei amplă și obiectivă, în

ansamblu sub toate aspectele și în corespundere cu normele procesual-penale, adoptând în rezultat o hotărâre motivată și întemeiată.

Călăuzindu-se de prevederile art. 448, 449, alin. (1), pct. 2), lit. c) Cod de procedură penală, Completul de judecată, -

D E C I D E :

Se admit recursurile declarate de către administrația Penitenciarului nr. 5 Cahul și de condamnatul Gaidarji Dmitri.

Se casează integral încheierea Judecătoriei Cahul, sediul central din 29 octombrie 2025 și dispune rejudecarea cauzei în Judecătoria Cahul, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Preşedintele completului de judecată, judecător **Inga GORLENCO**

Judecătorii **Andrei SCRIPCENCO**

Evgheni BANCOV